XVI. ЗАПИТ УРЯДНИКОВІ НА ТЮРЕМНИХ ВОРОТАХ (БАЛЯДА АПЕЛЮ)

Як імій апель тобі здається,
Ґарньє? Чи добрий він, чи злий?
Всяк звір за власну шкіру б'ється;
Як зловлять, дикий і лихий,
Втекти він пробує мерщій.
Тож як казання сміховите
Душі заспівано моїй,
Невже я писок мав стулити?

Якби я був Капета внуком,
Що в різника прийшов на світ,
Я і в різні минув би муку
Води, налитої в живіт.
Чував ти про такий обід?
Тож як той засуд хитрошитий
Мені пришпилено, в одвіт
Невже я писак мав стулити?

Ти думаєш, що я жартую
І всі клепки вже розгубив,
Ні, ще гукну я: "Апелюю!"
Будь певен, ще я не здурів,
Не вірю в гонор тих панів.
Коли від суддів гордовитих
Я вчув: "На шнур", то й поготів
Невже я писок мав стулити?

Коли б я, князю, пиптя мав,
Вже б, як Клотер, я був заритий,
Або на шнурі довгий став.
Невже я писок мав стулити?